

РЕШЕНИЕ

№ 5903

гр. София, 19.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в открито заседание на 17.09.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова

ЧЛЕНОВЕ: Красимира Милачкова

Елеонора Попова

при участието на секретаря Детелина Начева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **4808** по описа за **2021** година докладвано от съдия Красимира Милачкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на [фирма] срещу решение № 20098570/19.04.2021г. по НАХД № 16284/2020г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 121 състав. С решението е изменено наказателно постановление (НП) № 22-006972/18.11.2020г., издадено от директора на дирекция „Инспекция по труда“ – С. (ДИТ), като размерът на имуществената санкция, наложена на касатора на основание чл.414, ал.3 от Кодекса на труда (КТ) е намален от 5000 лв. на 1500 лв. Ответникът чрез процесуалния си представител оспорва касационната жалба като неоснователна. Прокурорът намира, че същата следва да бъде уважена.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, X касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна.

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице срещу акт, който подлежи на оспорване, поради което същата е процесуално допустима. Разгледана по същество, тя е основателна.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав

намира, че решението е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Районният съд е събрал необходимите и относими доказателства; в обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил. Въз основа на последните е направил изводи, които настоящият състав не споделя. Посочено е в представения протокол за извършена проверка № ПР2015217/02.09.2020г., че на 11.06.2020г. са констатирани нарушения, между които и това, че дружеството не е уредило като трудови отношенията при предоставяне на работната сила от И. А. И. на обект - строеж, изграждан от дружеството, като не е сключил договор в писмена форма. Независимо от посочването в същия протокол, че проверката е извършвана и на следващи дати – 16.06.2020г. и 02.09.2020г., не се установява при това да са събирани доказателства за обстоятелства, релевантни за реализиране на административнонаказателната отговорност. Безпротиворечиво се установява в случая, както е посочено и в цитирания протокол, че нарушението е констатирано на 11.06.2020г. и за него именно впоследствие е бил съставен акт за установяване на административно нарушение (АУАН). Последният е съставен от надлежно овластен контролен орган – В. М. М., заемала длъжността „Главен инспектор“ към момента на съставянето му и извършила проверката, съгласно отбелязването в цитирания протокол.

Върховният съд е възприел в т.2 Тълкувателно решение № 48 от 28.XII.1981 г. по н. д. № 48/81 г. на Общото събрание на Наказателна колегия, че: „Съобразно изискването на чл. 34, ал. 1, пр. 2 ЗАНН административнонаказателно производство не може да се образува, ако не е съставен акт за установяване на нарушението в продължение на три месеца от откриване на нарушителя или ако е изтекла една година от извършване на престъплението. Тази разпоредба предвижда два давностни срока за административнонаказателно преследване - тримесечен и едномесечен. Първият срок започва от деня, в който органът, който е овластен да състави акта, е узнал кой е нарушителят. Бездействието на този орган повече от три месеца от откриване на нарушението е пречка за съставяне на акта - изключва отговорността на нарушителя.“ Този срок не може да бъде продължен чрез действия на същия контролен орган, в т. ч. съставяне на документ с последваща дата, в случая – 02.09.2020г. Процесуалният закон предоставя този тримесечен срок за изясняване на релевантните за отговорността обстоятелства и след изтичането му възможността тя да бъде реализирана се преклудира. Ето защо и особено предвид високорисковия характер на строителните дейности, бездействието на контролния орган е недопустимо. В случая АУАН е могъл да бъде валидно съставен най-късно на 11.09.2020г. След като това не е било сторено, е била преклудирана възможността за образуване на административнонаказателно производство. Съответно, издаденото въз основа на същия АУАН НП е незаконосъобразно.

С оглед изхода на делото следва да бъде уважено искането на касатора за разности, като наред с това основателно се явява и възражението за прекомерност на адвокатското възнаграждение, направено от процесуалния представител на административнонаказващия орган. Предвид естеството на производството, съдът определя размера на разностите, който подлежи на възстановяване, съобразно чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 1 и ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН Административен съд София – град, X касационен състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение № 20098570/19.04.2021г. по НАХД № 16284/2020г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 121 състав, и вместо него постановява:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 22-006972/18.11.2020г., издадено от директора на дирекция „Инспекция по труда“ – С..

ОСЪЖДА Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ да заплати на [фирма], с ЕИК[ЕИК], сумата 80 (осемдесет) лева – разноси по делото.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.